

Наказ № 45-2592 від 2 листопада 1945 р. про статус судових виконавців

Нова редакція діє від 30 серпня 2017 р.

Стаття 1

Судові виконавці є міністерськими державними службовцями. Тільки вони уповноважені вручати акти та повістки, передавати повідомлення відповідно до законів і підзаконних актів, якщо спосіб передачі повідомлень не вказано, а також приводити до виконання рішення судових органів, так само як і актів або розпоряджень, обов'язкових до виконання.

Крім того, судові виконавці можуть займатися дружнім або судовим стягненням будь-яких заборгованостей і — там, де не існує інституту присяжних оцінювальників — публічним оцінюванням і продажами в добровільному або судовому порядку рухомого та особистого майна. Вони можуть на вимогу судових органів або приватних осіб оглядати місце подій, не надаючи жодного висновку про наслідки вчинку чи права, які можуть із цього поставати. Крім кримінальної галузі, де такі огляди мають просте інформаційне значення, здійснені судовими виконавцями огляди вважаються достовірними до отримання протилежних доказів. Судові виконавці можуть також здійснювати заходи зі збереження після відкриття правонаступності, згідно з умовами, передбаченими цивільно-процесуальним кодексом. Судових виконавців можуть призначати відповідальними ліквідаторами у процедурах ліквідації за рішенням суду або асистентами суддів для здійснення процедур відновлення у професійних обов'язках, згідно з умовами, передбаченими розділом IV книги VI і книгою VIII Торгового кодексу.

Судові виконавці обслуговують діяльність судів і трибуналів.

Вони також можуть виконувати деякі допоміжні дії або функції. Список таких дій і функцій, а також умови, у яких відповідні особи уповноважені їх здійснювати, затверджуються розпорядженням Державної ради або, у деяких випадках, спеціальними законами.

Стаття 1-bis AA

Судовий виконавець може здійснювати свої професійні обов'язки або в індивідуальному порядку, або в рамках установи, що має статус юридичної особи, за винятком деяких організаційно-правових форм, які надають своїм учасникам статус підприємця. Судові виконавці можуть також формувати власні об'єднання, які регулюються законом від 1 липня 1901 р. про професійні об'єднання та спілки, у рамках статті L. 2131-1 Трудового кодексу.

Якщо форма виконання професійних обов'язків — це об'єднання, його акціонерним капіталом і правами голосу може володіти будь-яка особа, що займається професією в галузі юриспруденції чи судочинства, або будь-яка особа, яка має законний статус в державі-члені Європейського Союзу, іншій державі-учасниці Угоди про Європейський економічний простір або у Швейцарській Конфедерації. В одній із цих держав така особа має займатися діяльністю, яка має законний, уставний чи договірний статус щодо наявності національної або міжнародної кваліфікації для заняття однією з вищевказаних професій і, у випадку юридичної особи — яка виконує вимоги утримування капіталу та прав голосу згідно з законом № 90-1258 від 31 грудня 1990 р. про заняття вільними професіями у формі об'єднань, що підлягають певному законному чи уставному статусу чи є захищеними, та об'єднань вільних професій із фінансовою участю.

Будь-яке об'єднання повинно мати серед своїх учасників мінімум одного судового виконавця, який відповідає умовам для здійснення відповідних професійних функцій.

Мінімум один представник професії судових виконавців, який займається цією діяльністю в рамках об'єднання, повинен бути учасником адміністративної чи наглядової ради організації.

Що стосується етичних норм, яких дотримуються в кожній професії, умови правозастосування цієї статті визначає розпорядження Державної ради. Це розпорядження містить умови реєстрації та ліквідації таких об'єднань компетентним професійним органом.

Стаття 1-bis AAA

Судовий виконавець також може займатися своєю професійною діяльністю в рамках багатопрофільної організації, що передбачається розділом IV-bis закону № 90-1258 від 31 грудня 1990 р., що стосується занять вільними професіями у формі об'єднань, які підлягають певному законному чи уставному статусу чи є захищеними, та об'єднань вільних професій із фінансовою участю, що мають за мету спільне заняття професією судового виконавця або декількома іншими професіями, які мають відповідний статус.

Положення третього і четвертого абзацу статті 1-bis AAA стосуються саме такого об'єднання.

Умови правозастосування цієї статті затверджуються розпорядженням Державної ради, а саме в наступних аспектах:

1° Умови затвердження об'єднання для роботи в одному чи декількох бюро судових виконавців, тимчасової заборони та остаточного скасування діяльності, а також правила, що застосовуються у випадках перешкод для виконання діяльності, виходу на пенсію або смерті учасника об'єднання, який займається цією професією;

2° Правила застосування дисциплінарних положень, передбачених наказом № 45-1418 від 28 червня 1945 р. стосовно правил поведження нотаріусів і деяких міністерських державних службовців.

Стаття 1-bis

Акти, складені на вимогу приватних осіб, можуть оформлюватися «помічником, уповноваженим складати акти», призначеним згідно з умовами, затвердженими розпорядженням. Крім того, у бюро судових виконавців може бути лише один такий помічник, і два — якщо це цивільна професійна організація чи об'єднання осіб вільних професій.

У цьому випадку акти підписуються «помічником, уповноваженим складати акти» і судовим виконавцем, який несе цивільну відповідальність за дії свого помічника.

Розділ I: Умови придатності для здійснення функцій судового виконавця

Стаття 1-bis A

Судові виконавці не можуть здійснювати свої професійні обов'язки по відношенню до власних родичів, а також до родичів чоловіка/дружини за прямою та бічною лінією до шостого ступеня спорідненості; у протилежному випадку вони втратять повноваження на таку діяльність.

Стаття 2

Судові виконавці повинні складати акти, повістки та протоколи в оригіналі, видаючи на їхній основі належним чином завірені документи. Умови зберігання оригіналу та правила складання завірених витягів визначаються розпорядженням Державної ради.

Судові виконавці є відповідальними за складання власних актів, крім тих випадків, коли акт підготовлено іншим державним службовцем міністерства стосовно предмету, який не може засвідчити сам виконавець.

Національна палата судових виконавців гарантує їхню професійну відповідальність, включно з тією, що пов'язана з додатковою діяльністю, передбаченою статтею 20 розпорядження №° 56-222 від 29 лютого 1956 р. про статус судових виконавців в умовах, затверджених розпорядженням Державної ради.

В умовах, затверджених розпорядженням Державної ради, грошові суми, утримувані судовими виконавцями для третіх осіб, незалежно від мети, переводять на спеціально створений для цього рахунок у фінансовій установі. Тим не менше, рахунок спеціально відкривають у Депозитно-позиковій касі для сум, утримуваних з метою здійснення судових повноважень, які мають судові виконавці за третім пунктом статті L. 812-2 Торгового кодексу.

Стаття 2-bis

Притягнення судових виконавців до відповідальності за втрату або знищення документів, вручених для складання або завірення акту, можливе, але має дворічний термін давності.

Стаття 3

Територіальні повноваження судових виконавців для занять діяльністю, згаданої у другому та останньому абзацах статті 1, розповсюджуються на всю державу. Крім цих винятків, територіальні повноваження судових виконавців відповідають таким само повноваженням апеляційного суду, у якому вони є професійно зареєстрованими.

Розпорядження Державної ради визначає наступне:

- 1° Умови придатності для здійснення функцій судового виконавця, включно з умовами визнання професійного досвіду найманих службовців;
- 2° Юрисдикція органу, у якому вони мають відповідний статус або повноваження;
- 3° Правила, застосовувані до їхньої професійної реєстрації;
- 4° Правила, за якими вони можуть створювати угруповання або об'єднання ;
- 5° Їхні професійні обов'язки.

Стаття 3-bis

Судові виконавці, що перебувають на службі, повинні проходити періодичне підвищення кваліфікації.

Розпорядження Державної ради визначає зміст і тривалість діяльності, яка підлягає валідації в рамках зобов'язання постійного підвищення кваліфікації. Національна палата судових виконавців визначає правила, за якими таке підвищення кваліфікації відбувається.

Стаття 3-ter

Судовий виконавець може здійснювати свої професійні обов'язки як найманий службовець (фізична особа) або юридична особа з повноваженнями судового виконавця.

Фізична особа, яка має повноваження судового виконавця, не може наймати більше двох працівників-судових виконавців. Юридична особа з такими само повноваженнями не може

наймати більше судових виконавців, ніж подвійна кількість учасників організації з відповідним професійним статусом.

Трудовий договір найманого судового виконавця в жодному випадку не може підірвати етичні принципи професії. Незважаючи на будь-яке положення трудового договору, найманий судовий виконавець може відмовити своєму роботодавцю в складанні акту або виконанні завдання, якщо такий акт чи таке завдання на думку працівника суперечать його моральним принципам чи ставлять під сумнів його незалежність. Будь-яка умова про неприпустимість конкуренції вважається ненаписаною.

Розпорядження Державної ради затверджує правила застосування цієї статті, зокрема правила вирішення суперечок, що виникають стосовно виконання трудового договору після медіації, проведеної президентом окружної¹ палати судових виконавців; правила ліцензування найманого судового виконавця та умови, за яких його функції як державного службовця може бути припинено.

Розділ I-bis: Призначення Міністром юстиції

Стаття 4

Будь-яка особа, що відповідає вимогам щодо громадянства, придатності до виконання обов'язків, добросовісності, відповідного досвіду та наявності страхування, призначається міністром юстиції на посаду судового виконавця на територіях, де створення посад судових виконавців виглядає корисним для ефективного надання адміністративних послуг.

Тим не менше, у такому призначенні можуть відмовити у випадках, передбачених пунктом III статті 52 закону № 2015-990 від 6 серпня 2015 р. про зростання, активність і рівність економічних можливостей.

Оголошення, що запрошує надсилати запити для висловлення зацікавленості, публікується на територіях, визначених шляхом застосування пункту II вищезгаданої статті 52.

Правила застосування цієї статті визначаються розпорядженням Державної ради. Це розпорядження також деталізує вимоги до добросовісності, відповідного досвіду, фінансових гарантій і страхування, згаданих у першому абзаці статті.

Стаття 4-bis

Судові виконавці припиняють здійснювати професійні функції після досягнення віку сімдесяти років. З дозволу міністра юстиції вони можуть продовжувати працювати до дня прийняття присяги їхнім наступником, протягом періоду, що не перевищує дванадцяти місяців.

Розділ II : Організація професійної діяльності судових виконавців

Стаття 5

Окружні палати, регіональні палати та національна палата є установами суспільної користі.

---

¹ В оригіналі – *département* (департамент), адміністративно-територіальна одиниця, на один рівень нижча за *région* (регіон), який у документі перекладений як «регіон». Термін «округ» обрано для запобігання плутанини з більш звичними значеннями терміну «департамент» в українській мові. – *Прим. перекладача.*

Стаття 6

Окружна палата має наступні повноваження :

1° (скасовано) ;

2° Заявляти про дисциплінарні порушення, які їй відомі;

3° Попереджати всі професійні конфлікти між судовими виконавцями, які працюють у відповідній юрисдикції, чи вирішувати їх шляхом примирення. У випадку неможливості примирення окружна палата виносить по таких тяжбах рішення, які підлягають негайному виконанню;

4° Вивчати всі скарги третіх осіб на судових виконавців щодо здійснення ними професійних обов'язків, зокрема що стосується стягнення оплати за послуги;

5° (скасовано)

6° На вимогу озвучувати власну думку про наступне:

a) Дії щодо відшкодування збитків, яке вимагають від судових виконавців на основі дій, що вони вчинили, здійснюючи свої професійні обов'язки;

b) Суперечки, заявлені до суду вищої інстанції, що стосуються оплати витрат;

7° Видавати чи відмовляти у видачі (за надання обґрунтованої причини) будь-яких характеристик, які запитують кандидати на посади судових виконавців;

8° Готувати бюджет організації і ставити його на голосування на загальних зборах, розпоряджатися майном організації та займатися судовим переслідуванням у випадку несплати внесків.

Окружна палата, яка засідає у змішаному комітеті, зобов'язана забезпечувати виконання рішень, прийнятих щодо соціально-культурних заходів національною та регіональною палатами, у відповідній юрисдикції; представники вищезгаданих палат мають бути включеними до змішаного комітету.

Окружна палата судових виконавців також зобов'язана забезпечувати на своїй території виконання рішень, прийнятих національною та регіональною палатами.

Стаття 7

Регіональна палата судових виконавців представляє всіх судових виконавців, які працюють в апеляційному суді, щодо їхніх спільних прав і інтересів; вона попереджає всі професійні конфлікти між окружними палатами чи судовими виконавцями, які не працюють у тій самій юрисдикції, чи вирішує їх шляхом примирення. У випадку неможливості примирення регіональна палата виносить по таких тяжбах рішення, які підлягають негайному виконанню.

Вона озвучує власну думку про наступне:

a) Правила, встановлені окружними палатами, які входять до обов'язків апеляційного суду;

b) Прибирання посад судових виконавців у відповідній юрисдикції.

З урахуванням положень статті L. 814-10-1 Торгового кодексу вона зобов'язана забезпечувати облік, функціонування та організацію роботи для персоналу бюро судових виконавців у відповідній юрисдикції.

Регіональна палата складає власний бюджет і розподіляє витрати між окружними палатами у своїй юрисдикції.

Регіональна палата судових виконавців перевіряє дотримання судовими виконавцями власних обов'язків, передбачених розділом I частини VI книги V Валютно-фінансового кодексу щодо боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму і вимагає

документи, що стосуються виконання цих обов'язків, згідно з умовами, затвердженими розпорядженням Державної ради.

Регіональна палата складає власний бюджет і розподіляє витрати між окружними палатами у своїй юрисдикції.

Регіональна палата, яка засідає у змішаному комітеті, займається всіма питаннями, що стосуються установ і соціально-культурних заходів, які цікавлять персонал бюро судових виконавців.

Регіональна палата, яким би чином вона не була утворена, має забезпечувати у своїй юрисдикції виконання рішень, прийнятих національною палатою.

Стаття 7-bis (перенесена)

Стаття 7-bis

З урахуванням повноважень Національної реєстраційно-дисциплінарної комісії судових адміністраторів і судових уповноважених, затверджених статтею L. 814-1 Торгового кодексу, регіональна палата, сформована як дисциплінарна, оголошує чи пропонує (залежно від конкретного випадку) дисциплінарні санкції.

Такий дисциплінарний орган містить мінімум п'ять учасників. Крім повноправних учасників, вона включає призначених з-поміж делегатів до регіональної палати.

Повноправними учасниками є президент регіональної палати, який головує в цьому органі, президенти окружних палат, а також, за їхньої відсутності, віце-президенти міжокружних палат.

При цьому в заморських департаментах Франції дисциплінарна палата містить мінімум три учасники.

Умови правозастосування цієї статті визначаються розпорядженням Державної ради.

Стаття 7-ter

Для вибору делегата, який стане учасником національної палати, збираються всі судові виконавці кожної регіональної палати згідно з умовами, передбаченими розпорядженням Державної ради.

Стаття 8

Національна палата представляє всю сукупність представників професії, які надають державні послуги. Вона попереджає всі професійні конфлікти між регіональними палатами, окружними палатами чи судовими виконавцями, які належать до різних регіональних палат, чи вирішує їх шляхом примирення. У випадку неможливості примирення національна палата виносить по таких тяжбах рішення, які підлягають негайному виконанню. Вона організовує і керує виконанням бюджету всіх соціально-культурних заходів, які цікавлять персонал бюро судових виконавців. Національна палата озвучує власну думку щодо внутрішнього регламенту окружних і регіональних палат. Відповідно до умов, затверджених розпорядженням Державної ради, вона збирає, розпоряджається і розподіляє серед судових виконавців компенсацію за понесені ними транспортні витрати.

Національна палата може застосовувати у всіх юрисдикціях всі права цивільного позивача, що стосуються фактів прямої чи опосередкованої шкоди спільним інтересам професії.

Національна палата складає власний бюджет і розподіляє збори поміж регіональними палатами.

Національна палата і професійні спілки чи представницькі об'єднання роботодавців обговорюють та укладають договори і колективні трудові угоди.

Національна палата, яка має у своєму складі змішаний комітет, вирішує загальні питання щодо створення, функціонування та бюджету соціально-культурних заходів, що цікавлять персонал бюро судових виконавців.

Національна палата, створена у будь-якій формі, озвучує власну думку щодо професійних питань, які входять до її компетенції, на запит міністра юстиції.

Національна палата підтримує в актуальному стані, відповідно до положень закону № 78-17 від 6 січня 1978 року про обчислювальну техніку, каталоги та особисті права і згідно з умовами, затвердженими розпорядженням Державної ради, список осіб, які погодилися отримати повідомчий акт електронною поштою, складений за результатами опитування, і на його основі укладає від імені всієї професійної громади, будь-які угоди, що стосуються використання електронної комунікації.

Національна палата може скласти регламент функціонування професії на національному рівні, який підлягає затвердженню міністром юстиції.

Стаття 9

Як виняток із положень статті 7 цього наказу, у юрисдикції апеляційного суду Парижа окружна палата судових виконавців Парижа має для відповідних працівників роль регіональної палати, незалежно від регіональної палати, уповноваженої діяти для решти юрисдикції.

Стаття 9-bis

Створюється каса, мета якої — надавати позики кандидатам на посаду судових виконавців та діючим судовим виконавцям для оплати індивідуального навчання чи частки власності в організаціях, під егідою яких вони здійснюють свої професійні обов'язки. Каса, яка є спеціальною послугою національної палати для судових виконавців, отримує ці кошти зі спеціальних внесків, які оплачує кожен виконавець.

Заборгованість, що утворюється внаслідок отримання позики, наданої кандидату на посаду згідно з положеннями закону від 28 квітня 1916 року, гарантована правом кредитора на пріоритетне відшкодування з коштів бюро; це право документується в реєстрі, що зберігається в міністерстві юстиції і застосовується після права Державного казначейства. Інші кандидати на посаду судового виконавця, які беруть позики з каси, мають надати особисті або матеріальні гарантії повернення відповідних сум.

Організацію та функціонування каси, передбаченої в першому абзаці цієї статті, визначає розпорядження Державної ради.

Розділ III : Різне

Стаття 10

Судові виконавці можуть створювати власні об'єднання, які регулюються законом від 1 липня 1901 р. про професійні об'єднання та спілки, у рамках статті L. 2131-1 Трудового

кодексу.

Стаття 11 (скасована)

Стаття 12

Способи правозастосування та перехідні заходи, пов'язані з цим наказом, визначатимуться розпорядженням Державної ради.

Стаття 13

Наказ від 25 січня 1945 р., що стосується свідоцтв про професійну підготовку, які вимагаються від кандидатів на посаду судового виконавця, скасовано.

Стаття 14

Затверджується нікчемність законів від 20 травня 1942 р. і 22 червня 1944 р. щодо дисциплінарних установ та професійного представництва судових виконавців.

У будь-якому випадку, ствердження такої нікчемності не впливає на наслідки правозастосування цих законів до оприлюднення цього наказу.